

L'IPC cau fins al 2,4% a l'agost a Catalunya, cinc dècimes menys respecte el mes passat.

Barcelona, 12 de setembre de 2024. Segons les últimes dades de l'Índex de Preus de Consum (IPC), Catalunya va registrar un augment dels preus del 2,4% a l'agost. Això suposa una baixada de mig punt amb relació a les dades del passat mes de juliol (2,9%) mentre que la taxa intermensual va baixar un 0,1%, segons dades publicades aquest dijous per l'Institut Nacional d'Estadística (INE). L'IPC subjacent, que no té en compte els preus de l'energia i els aliments frescos, s'ha situat en el 2,7%. És una dècima menys que el mes de juliol.

Els principals causants de la reducció de l'IPC a Catalunya ha estat el Transport, que inclou els carburants, que s'ha reduït més d'un 1%. Per contra, els preus que més han pujat a l'agost a Catalunya respecte fa un any han estat els hotels (4,3%); l'habitatge (3,9%) -que inclou l'electricitat-; les begudes alcohòliques i el tabac (3,7%) i l'ensenyament (3,3%).

Segons Maria Recuero, secretària general de la USOC "La moderació es deu, en gran part, al preu dels aliments. Malgrat que han pujat un 2,5% en conjunt, això són sis dècimes menys que un mes abans i la taxa més baixa en tres anys.

Per províncies, la variació interanual de l'IPC a l'agost es va situar en el 2,5% a Lleida i Barcelona, en el 2,0% a Girona i en l'1,9% a Tarragona. Respecte a juliol, els preus van baixar en un 0,1% a Barcelona, Lleida i Girona i es van mantenir a Tarragona.

Pel que fa al conjunt d'Espanya, l'IPC interanual se situa en el 2,3%, cinc dècimes menys que en el mes anterior (2,8%) i una dècima més que la dada provisional avançada fa dues setmanes, i la taxa anual de la inflació subjacent ha caigut una dècima, fins a 2,7%

La secretària general de la USOC destaca que "ens agradaria que es parlés de millores laborals reals i efectives, començant per la revaloració dels salaris. El V AENC venç l'any vinent i s'ha demostrat que la seva fórmula ja no dona rendiment. Pensem que hi ha temps de sobres per a buscar acords expansius, que no restringeixin la negociació col·lectiva de la resta de sindicats i permetin que s'adapti a situacions imprevistes".

Finalment, Recuero conclou que "no només cal impulsar les polítiques econòmiques sinó que, de manera complementària, cal reforçar les polítiques d'ocupació per reduir l'atur de caràcter estructural, que requereix un abordatge específic".